

sen i 1993. Jeg tror, at situationen ville være være nu for hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår, at vi diskuterer på et meget højt niveau i forhold til mine mavefornemmelser og i forhold til et indlæg, der blev karakteriseret som bavl. Jeg ved ikke, om det er muligt, at vi hæver os til et lidt højere niveau.

Jeg vil så godt sige, at jeg redegjorde for, hvorfor jeg er bekymret over, hvad der kan ske. Jeg er ikke verdensmester i kinesisk, men jeg har forstået, at det kinesiske tegn for krise er sammensat af to tegn. Det ene er tegnet for fare, og det andet er tegnet for mulighed. Hvis man kobler de to sammen, får man tegnet krise.

Det vil sige, at vi står i en situation, hvor det kan gå galt, på den måde at vi vender tilbage til en europæisk nationalisme, som jeg tror kun Le Pen i Frankrig og Dansk Folkeparti her vil få fornøjelse af. Vi kan også risikere, at den udvidelsesproces, der er håbet for landene og befolkningerne i Balkan, går i stå.

Men selvfølgelig er der også muligheder. Det er jo derfor, vi har spillet ud med forslaget om en social pagt. Det er for at prøve at sikre et Europa, der er mere forankret socialt i indsatsen mod arbejdsløshed, indsatsen mod fattigdom, indsatsen for at sikre integration.

Hvilken af de to retninger, der vinder, afgøres af de kommende måneders slagsmål.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes, at det er bemærkelsesværdigt, at SF's ordfører er den første blandt EU-tilhængerpartierne ordførere, der forholder sig rimelig seriøst til den situation, vi er i. Det siger måske lidt om, hvor den seriøse EU-debat kommer til at foregå i årene fremover, nemlig på venstrefløj.

Kl. 16.30

Der vil jeg bare spørge hr. Villy Søvndal, om han ikke er enig med mig i, at det, hvis vi skal have et europæisk samarbejde i fremtiden, et socialt europæisk samarbejde – ud over det der med at komme med forslag til forskellige sociale chartre osv. – er vigtigt, at man får gennemført et opgør med det, jeg vil kalde den nyliberalistiske tendens, som lå i EU-forfatningen, men som også ligger i det EU, vi kender nu med markedsøkonomi, udliciteringer, udbud af alting, også ting, som vi i Danmark er vant til at opfatte som offentlige tjenesteydelser.

Tror hr. Villy Søvndal ikke, at der er brug for et grundlæggende opgør med det, som EU indtil nu har været baseret på, hvis vi skal have et solidarisk europæisk samarbejde i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jo, det tror jeg. Og jeg nåede ikke helt at afslutte analysen før i mit svar til fru Pia Kjærsgaard.

Jeg tror nemlig, det franske nej er sammensat. Der er et ubehageligt højreorienteret nej omkring Front National og Le Pen osv. Så er der også et venstreorienteret nej, det er der slet ikke skygge af tvivl om. Franskændene har været bekymrede for den høje arbejdsløshed, for de manglende sociale rettigheder og sådan noget, og det er en stor del af det franske nej og formentlig også en stor del, måske knap så stor del, af det hollandske nej.

Derfor tror jeg i forlængelse af hr. Per Clausens spørgsmål, at det, venstrefløjens skal arbejde videre på i en situation, der nu er meget åben, for jeg tror, at traktaten aflyses her torsdag/fredag, er, hvad det er for et Europa, vi gerne vil have.

Sådan forstod jeg også hr. Per Clausens spørgsmål: Hvordan sikrer vi en større folkelig forankring og folkelig deltagelse i det europæiske samarbejde? Hvordan sikrer vi en klarere social forankring af det europæiske samarbejde? Og det, jeg så også var inde på: Hvordan sikrer vi et kraftigere udenrigspolitisk samarbejde med et Europa med en tydeligere stemme i verden, der taler for internationale regler for konfliktløsning osv.?

Og der tror jeg i virkeligheden, at vi på trods af vores forskellige vurderinger af forfatnings-traktaten har meget tilfælles.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er meget enig i, at det er en vigtig pointe, at nej et i så vel Frankrig som Holland blev sikret af de franske og hollandske socialister og socialdemokrater – i både Frankrig og Holland nok støttet af de fleste socialistiske partier, men selvfølgelig mod de socialdemokratiske partiers ledere.

Derfor er det vel afgørende, synes jeg så, at vi i dag formulerer, at Europa i fremtiden skal basere sig på et klart brud med det, der har været grundelementerne i den måde, EU har arbejdet på i forhold til det politiske spørgsmål om den økonomiske politik.